

SENTINȚA CIVILĂ NR. 10606

Ședința camerei de consiliu din data de 14 decembrie 2017

Președinte: Vida Anamaria Renata

Grefier: Moș Ramona

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamantul Consiliul de Mediere, în contradictoriu cu pârâta - Birou de Mediator, având ca obiect pretenții - cerere cu valoare redusă.

Procedura completă, fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei, după care, se constată depuse la dosar din partea pârâtei răspuns la întâmpinare și înscrisuri.

În temeiul art. 131 alin. 1 C. pr. civ., instanța, procedează din oficiu la verificarea competenței sale și constată că, în baza art. 1028 raportat la art. 107 C. pr. civ., aceasta este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cerere.

Instanța încuviințează proba cu înscrisuri și în baza art. 238 alin. 1 C. pr. civ., estimează durată necesară cercetării procesului la acest termen de judecată.

În ceea ce privește *excepția lipsei capacității de exercițiu al reclamantului*, instanța o va respinge, având în vedere dispozițiile art. 17 alin. 1 din Legea nr. 192/2006, Consiliul fiind o entitate înzestrată cu personalitate juridică, acționând în calitate de creditor care urmărește recuperarea unor sume prevăzute ca parte din venitul propriu, legitimitatea procesuală fiind dată de raportul juridic astfel cum este dedus judecății, conform art. 21 din Legea nr. 192/2006. În ceea ce privește procesul verbal al ședinței din 10.03.2017, față de faptul că acesta nu a fost depus de către pârât, nefiind indicat nici un alt element privind conținutul acestuia, nu se poate reține o relevanță sau legătură a acestuia cu prezenta cauză. Totodată, se reține că, fiind vorba de invocarea unui drept propriu al unității, calitatea de reprezentant legal și dreptul de a acționa în numele persoanei juridice o conferă legea, conform art. 209 Cod civ. persoana juridică exercitându-și drepturile prin organele sale de administrare, de la data constituirii lor, respectiv prin *persoanele fizice sau persoanele juridice care, prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice*, în speță, prin Hot. (CM) nr. 5/2007, la art. 13 alin. 1 și 2, reglementându-se obligația președintelui de a asigura coordonarea activității Consiliului și de a reprezenta, fiind evident vorba și de reprezentarea legală procesuală.

Privitor la *excepția lipsei calității de reprezentant* a numitului Mitroi Mugur Bogdan, față de Hot. O Nr. 1/20.03.2015 depusă și dispozițiile art. 6 alin. 1 și 13 alin. 2 din Hot. (CM) nr. 5/2007, acestea se respinge ca neîntemeiată, numitul fiind validat în funcția de președinte al Consiliului de mediere, acesta reprezentând Consiliul în relațiile cu terții.

Referitor la problema prescripției creanței, instanța va trata acest aspect odată cu fondul cauzei, aceasta presupunând administrarea aceluiași probe.

Nemaifiind alte cereri formulate sau probe solicitate spre administrare, instanța declară încheiată cercetarea procesului și reține cauza spre soluționare.

I N S T A N Ț A**În deliberare asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin cererea înregistrată la această instanță sub dosar nr. 16261/55/2017 la data de 13.10.2017, Consiliul de Mediere, în contradictoriu cu pârâta - Birou de Mediator a solicitat, prin procedura cu privire la cererile de valoare redusă, obligarea pârâtului la plata sumei de 925 lei, conforma facturii seria CM nr. 4576/01.11.2016, cu termen scadent la data de 01.12.2016.

În motivare, reclamantul a arătat că fost emisă factura nr. 4671/03.11.2016, având un

debit total în suma de 900 lei, sumă compusă din: taxa anuală profesională 2013 în valoare de 25,00 lei, taxa anuală profesională 2014 în valoare de 300,00 lei, taxa anuală profesională 2015 în valoare de 300,00 lei, taxa anuală profesională 2016 în valoare de 300,00 lei.

În Hotărârea Consiliului de mediere nr.196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a dispus ca Taxa anuală profesională va fi în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați, înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006, iar mediatorii autorizați suspendați datorează o Taxa anuală profesională de 100 lei. Aceste taxe au fost instituite începând cu anul 2012, acordându-se totodată și o serie de facilități pentru mediatorii.

Reclamanta a invocat art. 17 alin. 2 din Legea nr. 196/2006 și art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, modificat și completat. De asemenea, a arătat că taxa anuală profesională, datorată de mediatorii autorizați Consiliului de mediere, constituie sursa de venit propriu pentru instituția de interes public național, constituind o structură centrală, conform deciziei nr. 140 data de ICCJ în dosar nr. 33370/3/2008, în condițiile legii speciale, și este prevăzută de actele normative în vigoare, atât în prezent cât și la data emiterii documentelor de plată pe numele pârâtei, respectiv art. 21 lit. e) din Legea nr.192/2006, art. 9 lit. b) din Hotărârea nr.5/2007, art. 9 alin 1, art. 10 alin 1 litera d) și alin 2, art. 29 pct. 23, art. 30, art. 31 alin. 2 litera n) din Hotărârea nr. 39/2015, privind aprobarea Statutului profesiei de mediator publicat în M.O. al României, partea I, la data de 30 iulie 2015, dar și de alte hotărâri ale Consiliului de mediere.

Aceasta a precizat că pârâtul și-a luat angajamentul să respecte hotărârile Consiliului de mediere încă de la înregistrarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a formei de exercitare. De asemenea, mediatorul își angajează răspunderea profesională pentru activitatea desfășurată în cadrul Biroului de mediator implicit și plata taxelor profesionale anuale pe care le datorează individual față de instituția Consiliului de mediere. O alta consecință a neplății taxei profesionale anuale conduce la lipsa vizei de pe Legitimăția de mediator, menționând că prin Hotărârea nr. 476/16.04.2010 a Consiliului de mediere s-a statuat ca „mediatorul se identifică cu legitimăția emisă de Consiliul de mediere, vizată anual”, iar fără această viză mediatorul autorizat nu poate profesa. Pârâtul nu a făcut proba plăților restante, deși avea inclusiv posibilitatea să achite eșalonat taxa.

În drept, se invocă disp. art. 1026 -1032 din NCPC și art. 1350 din NCC, art. 42, art. 17 alin. 2 și art. 19 alin. 4, art. 42 din Legea nr. 192/2006.

În dovedire, reclamanta a solicitat încuviințarea și administrarea probei cu înscrisuri, fiind depuse în acest sens la dosar, în copii: *delegație de reprezentare juridică, factura fiscală seria CM nr. 4576/01.11.2016, seria CM nr. 12327/09.10.2017, seria CM nr. 12326/09.10.2017, extras de pe blogul medierii, cerere pârât nr. 4853/19.11.2012, Hot. Nr. 1286/24.11.2012, Act de înființare Birou Mediator, Hot. Nr. 01/20.03.2015, extras de pe blogul medierii, Hot. Nr. 30/08.08.2016, Hot. Nr. 04/19.02.2016, Hot. Nr. 20/31.05.2014, Hot. Nr. 15/13.04.2016, Hot. Nr. 197/25.02.2012, Hot. Nr. 196/25.02.2012, Hot. Nr. 476/16.04.2010, sentința nr. 100/CA/2017 a Curții de Apel Oradea.*

Cererea a fost legal timbrată cu taxa judiciară de timbru de 50 de lei, conform art. 6 alin. 1 C. pr. civ., conform chitanței seria /2017 179141/2017 nr. 212009/06.11.2017 (f. 53).

Pârâtul prin întâmpinarea depusă la data de 09.11.2017 a invocat în principal excepția lipsei capacității procesuale de exercițiu a reclamantului Consiliul de mediere, deoarece nu există o hotărâre a instituției în baza căreia s-a decis acționarea în instanță a formelor de exercitare a profesiei în vederea recuperării unor așa-zise creanțe ce reprezintă taxe profesionale pe perioada 2009-2016, conform procesului-verbal al ședinței ordinare a Consiliului de mediere din data 10.03.2017, invocând art. 19 alin. 4 din Legea nr. 192/2006, prevedere ce nu a fost respectată conform procesului verbal nr. 10,03,2017. Acesta a invocat în raport de dispozițiile art. 82 alin.1 C.proc.civ. excepția lipsei calității de reprezentant a numitului Mitroi Mugur Bogdan, pretins președinte al Consiliului de mediere, întrucât reclamantul nu a făcut dovada calității de reprezentant.

Pârâta a invocat excepția prescripției dreptului la acțiune, în baza art. 2517 din Noul Cod Civil, pentru sumele solicitate cu titlu de taxă anuală aferente anilor 2012 - 2014, raportat la data introducerii acțiunii, 16.10.2017. Potrivit dispozițiilor art. 2517 noul Cod Civil, termenul general de prescripție este de 3 ani, care se calculează de la scadenței obligației de plată.

Pe fond, pârâtul a arătat că din înscrisurile anexate cererii de chemare în judecată

rezultă că reclamanta a emis factura fiscală nr. 4576 la data de 01.11.2016, aferentă anilor 2012-2016, prin urmare cu nerespectarea termenului general de prescripție, factură care nu i-a fost comunicată și nici nu a fost pus în întârziere cu privire la o eventuală obligație de plată, pentru ca reclamantul să poată invoca un caz de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție. Mai mult, pârâtul nu desfășurat nicio activitate în calitate de mediator, ca dovadă fiind Declarația 2000 înregistrată la ANAF, din care rezultă venitul brut al pârâtului din această activitate ca fiind de 0 lei. Acesta a avut o altă funcție de bază, asimilată funcționarilor publici, pentru evitarea oricărei umbre de incompatibilitate, sens în care la data de 27.03.2017 a transmis reclamantului o cerere de suspendare a activității de mediator pentru o perioadă determinată, în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (8) din Hotărârea nr. 5/13.05.2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de Mediere. Având în vedere că nu a primit o hotărâre de admitere a cererii mele de suspendare, pentru a putea proceda la închiderea rolului fiscal aferent activității de mediator, la data de 01.07.2017 a fost emisă de către Centrul de Mediere Arad Adeverința nr. 3S /01.07.2015 din care rezultă că pârâtul este suspendat din calitatea de membru al asociației Centrul de Mediere Arad, fiind suspendat din funcția de mediator încă din anul 2014. Astfel, nu există niciun temei reclamanții să solicite obligarea mea la plata taxei anuale profesionale.

Pârâtul a mai arătat că, creanța solicitată de reclamant nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 663 Cod procedură civilă, nefiind prevăzută de Legea nr. 192/2006. În perioada 2008-2017, s-a modificat taxa profesională printr-o serie de hotărâri emise de reclamantă. Prin Hotărârea nr. 20/31.05.2014, reclamanta definește taxa anuală profesională ca fiind datorată de fiecare mediator autorizat în vederea asigurării veniturilor necesare administrării tabloului mediatorilor. De asemenea, a precizat că în perioada cuprinsă între 13.04.2016 și până în prezent operează hotărârile nr. 15/13.04.2016, nr. 30/08.08.2016, însă acestea nu prevăd o descriere a activităților ce trebuie prestate de mediatori. Această taxă nu poate fi interpretată ca fiind de natura unei cotizatii într-o asociație profesională unde acesta este prevăzută distinct în legea de organizare a profesiei. Totodată, pârâtul a indicat că asumarea angajamentului de a plăti chita taxele nu poate fi reținut ca izvor al obligației de plată a taxei profesionale, fiind vorba de o cerere tip semnată de pârât, fiind vorba de taxele ce reprezintă servicii precizate și prestate în mod real mediatorilor.

În subsidiar, pârâtul a solicita judecarea cauzei pe dreptul comun, considerând că se impune administrarea unor probe suplimentare.

În probațiune, pârâtul a depus la dosar: carte de identitate, legitimație vizată, cerere de suspendare, declarația 200 privind veniturile realizate din România – anul 2015, declarația 070 de înregistrare fiscală, Adeverința nr. 39/01.07.2015, declarația nr. 220 privind venitul estimat, act de reziliere contractului de comodat aferent sediului biroului de mediator, Hot. 173/11.08.2017.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamanta a solicitat respingerea excepției lipsei calității de reprezentant a președintelui Consiliului de Mediere, având în vedere prev. art. 17 alin. 2 din Legea nr. 192/2006 și art. 20 lit. m, întrucât la dosarul cauzei a fost depusă delegația juristului reclamantei.

De asemenea, solicită respingerea excepției lipsei capacității procesuale de exercițiu a reclamantei, având în vedere art. 209 din NCC, sunt îndeplinite, calitatea procesuala activă a Consiliului de mediere este pe deplin motivată prin raportul contractual stabilit între Biroul de mediator - și autoritatea competentă așa cum rezultă din actele de autorizare ale mediatorului și de înființare a Biroului de mediator, depuse de reclamanta la dosarul cauzei.

În ce privește excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru îndeplinirea obligației de plată a pârâtului pentru suma aferentă anilor 2012-2014, datorată Consiliului de mediere, a precizat că prescripția nu se calculează în raport de data introducerii acțiunii la instanța, ci în raport cu data de la care se naște dreptul la acțiune adică de la momentul scadenței datoriei. În acest sens a precizat că Factura nr. 4576/01.11.2016, prin punerea în întârziere întrerupe termenul de prescripție pentru sumele de bani, datorate până la finele anului 2015 inclusiv. Acesta a apreciat că nu poate fi admisă prescripția în condițiile în care, taxa anuală profesională se achită, chiar în lipsa unei facturi emise de Consiliul de mediere, până la finele fiecărui an fiscal pentru care aceasta taxa se datorează, conform prevederilor art. 52 -12 lit. e) din

Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului de mediere. În cazul de față termenul de prescripție al obligației de plată se calculează succesiv pentru fiecare an. În consecință termenul de prescripție pentru debitul, înregistrat de mediator în anul 2013 curge de la 01.01.2014 și se finalizează la 31.12.2016 și același raționament logic, se aplică pentru taxa fiecărui an fiscal în parte. Reclamanta a mai arătat că termenul de gratie este de asemenea o măsura care suspendă termenul de prescripție, fiind astfel prelungit termenul pentru efectuarea plății. Factura nr. 4576/01.11.2016, este un instrument de întrerupere-a termenului de prescripție pentru taxele datorate de debitor.

Reclamanta a concluzionat că pârâtul face parte din Corpul profesional al mediatorilor din județul Arad, este înscris în Tabloul mediatorilor ca mediator activ, fiind obligat să se conformeze prevederilor legale ce reglementează aceasta profesie, respectiv să achite „întocmai și la termen” integralitatea taxelor prevăzute de Hotărârile Consiliului de mediere. De asemenea, a arătat că Mediatorul autorizat nu a prezentat o cerere de suspendare înregistrată la Consiliul de mediere, autoritate competentă în domeniu. Suspendarea din profesia de mediator operează doar în baza prevederilor art. 14 alin. 1 lit. b) și art. 18 alin. 1 din Legea 192/2006, art. 9 alin. 1 lit. b) și alin. 3 din Statutul profesiei de mediator și nu în baza unei Adeverințe emisa de o asociație profesională în care este înscris mediatorul, așa cum a susținut pârâtul. Astfel, pârâtul face parte din Corpul profesional al mediatorilor Arad, este fiind înscris în Tabloul mediatorilor ca mediator activ de la autorizare și până în prezent, fiind obligat să se conformeze prevederilor legale ce reglementează aceasta profesie.

Sub aspectul probatoriului, instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisurile solicitate și depuse, nefiind solicitate alte probe de către părți, deși conform art. 1030 alin. 9 Cod proc. civ. erau admisibile și alte probe decât cele cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 17 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de mediere reprezintă un organism autonom cu personalitate juridică, de interes public înființat în vederea organizării activității de mediere, aceasta funcționând potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare. Totodată, conform art. 19 și 21 din actul normativ precitat, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun, și își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, printre care taxele provenind din autorizarea mediatorilor, donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii, încasări din vânzarea publicațiilor proprii, sumele provenind din amenzi aplicate ca sancțiuni disciplinare, dar și alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.

Potrivit art. 2 din HOT. C.M. nr. 476/16.04.2010, legitimația mediatorului emisă de Consiliul de mediere se vizează anual, doar pentru mediatorii care au achitat taxa de administrare tabloului scadentă.

Conform art. 5 din Hot. C.M. nr. 196/25.02.2012, taxa anuală profesională datorată de către toți mediatorii autorizați cu formă de exercitare a profesiei și înscrși în Tabelul mediatorilor este de 300 lei începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, respectiv 100 de lei datorată de mediatorii suspendați. Totodată, potrivit art. 1 și 2 din Hot. CM nr. 04/19.02.2016, s-a acordat termen de grație până la data de 30.04.2016 pentru achitarea taxei profesionale restante, începând cu data respectivă mediatorii autorizați care nu își îndeplinesc obligațiile de plată urmând a fi suspendați.

În speță, deși pârâtul a invocat depunerea unei cereri de suspendare cu data de 27.03.2014, instanța nu poate reține că măsura a fost dispusă față de intervalul de timp pentru care reclamantul a calculat taxa profesională, cererea reprezentând un act sub semnătură privată emis exclusiv de către pârât, fără dată certă sau dovadă a depunerii sale spre aprobare, însuși pârâtul indicând că nu a primit o hotărâre de aprobare a cererii de suspendare. În astfel de condiții, nu se poate susține că acesta nu ar datora taxa profesională în cuantumul prevăzut pentru mediatorii autorizați activi, la data de 10.11.2017, conform extrasului depus de reclamant, pârâtul figurând cu drept de exercitare (f. 14). Simplul fapt că acesta s-a retras dintr-o asociație la care acesta a aderat voluntar ca membru, nu atrage automat încetarea sau suspendarea exercitării calității de mediator, conform art. 14 din Legea nr. 192/2006.

Sub aspectul prescripției dreptului la acțiunea față de sumele aferente anilor 2013-

2016, raportat la data introducerii acțiunii, respectiv data de 16.10.2017, ținând seama de data autorizării activității pârâtului prin Hot. CM nr. 1286/24.11.2012 și scadența taxelor anuale, față de dispozițiile art. 2503 alin. 2 coroborat cu art. 2517 Cod civil, care prevăd că dreptul la acțiune cu privire la fiecare din prestațiile succesive se stinge printr-o prescripție deosebită de 3 ani, instanța constată că dreptul material la acțiune al reclamantului în privința taxei aferente anului 2013 s-a prescris. Întreruperea prescripției prin emiterea facturii nr. 4576/01.11.2016 nu poate fi primită ca echivalând punere în întârziere de natură a produce curgerea unui nou termen de prescripție, nefiind realizată dovada notificării pârâtului cu privire la solicitarea de plată sau comunicarea acesteia.

Referitor însă la taxele aferente perioadei 2014 – 2016, în sumă totală de 900 lei, având în vedere dreptul reclamantului de a reglementa taxe în sarcina mediatorilor autorizați și obligația acestora de a le achita, obligație la care pârâtul s-a angajat, de altfel, și prin cererea de autorizare și respectiv actul de înființare (f. 15 și 17), instanța va admite aceste pretenții. Astfel, reclamanta a emis factura 4576/01.11.2016 privind taxele aferente anilor mai sus menționați, pârâtul neaducând vreo probă care să dovedească plata sau alt mod de stingere a creanței, lipsa vizelor aplicate legitimației emise pentru acestea întărind această concluzie, în condițiile în care acesta a fost vizat doar pentru anul 2012.

Nu în ultimul rând, față de sancțiunile prev. de art. 4 din Hot. nr. 20/31.05.2014 și susținerea pârâtului că reclamantul putea să procedeze doar la sancționarea mediatorului care nu a plătit taxele profesionale și nu să recupereze acestea debite, se va reține apărarea ca neîntemeiată, fiind legitim dreptul persoanei de a acționa și solicita debitorului său achitarea sumelor asumate în plată, inclusiv prin formularea unei acțiuni în vedere obținerii unui titlu executoriu și apelarea la forța coercitivă a statului pentru realizarea dreptului său.

Pentru motivele mai sus arătate, reținând că nu s-a făcut proba anulării hotărârilor mai sus menționate emise de reclamant, față de lipsa unor dovezi contrare celor pretinse prin cererea de chemare în judecată, în baza art. 1031 Cod procedură civilă și art. 21 din Legea nr. 192/2006, va admite în parte cererea reclamantului și va obliga pârâtul la plata sumei mai sus menționată.

Totodată, în temeiul art. 1032 Cod procedură civilă, va obliga pârâtul căzută în pretenții să achite reclamantului suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte acțiunea civilă formulată de reclamantul CONSILIUL DE
MEDIERE, București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, Sector 1, CIF 21500343, împotriva
pârâtului _____, _____ - Birou de mediator, cu sediul în _____
_____, cu sediul procesual ales

și, în consecință:

Obligă pârâtul să plătească reclamantului suma de 900 lei, reprezentând taxe anuale profesionale aferente perioadei 2014-2016.

Respinge restul pretențiilor reclamantului ca prescrise.

Obligă pârâtul să plătească reclamantului cheltuieli de judecată de 50 lei.

Executorie.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Arad.

Pronunțată în ședință publică în data de 14.12.2017.

Președinte
Vida Anamaria Renata

Grefier
Moș Ramona